

Talent været altfor friskt og sundt til at befatte sig med den Dødningsromantik, som udgaar fra *fin de siècle's* marvløse Egne.

Ganske naturligt har Anne-Charlotte Leffler stillet sin Virksomhed til Kvindesagens Tjeneste, men det er sket paa den diskrete Maade, som altid følger med betydelige Evner, uden at blotte Tendensen og uden at trække blank imod Mændene. Hun har udelukkende holdt sig til Kjendsgjæringer, men dem har hun rigtignok forstaaet at fremdrage paa en Maade saa de ved at tale for sig selv tillige har talt for Sagen. Er derved fældet nogen Dom, da er det sket paa samme Maade som i gamle Dage, hvor den Dømmende ikke henviste til Loven, men til Gjærningen — det er den, som dømmer.

Hun har skrevet en Bog om den førnævnte russiske Forfatterinde Sonja Kovalewsky. Forhaabentlig vil den snart foreligge i den bekjendte danske Oversættelse; thi den fortjener at læses af mange. Det er en Levnedsskildring, som ved sit dybe Indblik i en mærkelig Karakter, samt overhovedet i den menneskelige Natur, kommer til at rage langt op over den Slags Værker i Almindelighed. Og her lærer man hende at kjende paa en endnu mere ligetil Maade; thi medens hun løfter og aabenbarer Russerindens ualmindelige Personlighed, aabenbarer hun tillige sin egen. Uagtet de vare nær beslægtede Aander og inderligt forbundne Venner — saa de endog arbejdede i Fællesskab — og uagtet Anne-Charlotte lægger hele sin Sjæls Varme ind i Skildringen af den søsterlige Ven, bliver der dog en Væsensforskjel imellem dem, som kommer Anne-Charlotte tilgode. Men det fremkommer helt umiddelbart derved, at de ere Børn af to i sin Grund højst forskellige Folk. Medens Fru Kovalewsky forbauser Verden ved sit matematiske Geni, og griber den enkelte ved sin Naturs overordentlige Fylde, er det dog, som man ingensteder ret kunde faa Tag i hende, hun er som en springende Tone snart her snart der, og over denne Uro opklarer Anne-Charlottes regulære Synsmaade saa mærkeligt, at man føler ganske ligefrem en aandelig Befrielse derved, at hun mer og mer trykkes af Samarbejdet med Fru Kovalewsky, mer og mer føler sin Individualitet forfordelt, og omsider trækker sig tilbage for atter at blive alene med sig selv i sit Forfattervirke.

Paa det Punkt staar Anne-Charlotte absolut overlegen ved sin klarende Aand. Thi uagtet Fru Kovalewskys Geni, hendes